

POKÓJ – KRÓLOWANIE MARYI

Śpiew: *Bogurodzica...*

Maryjo, Królowo Polski...

Maryjo, Matko Pokoju, klękamy dziś przez Tobą i Twoim Synem w tym pięknym sanktuarium ziemi warmińskiej. Jest ono miejscem, w którym przez najbliższe dni rekolekcji będziemy kończyli dzień, a dziś rozpoczynamy tydzień duchowych przeżyć. Przychodzimy jako Rodzina Szentszacka różnych stanów i z terenów całej Polski, zebranych razem, by pójść szlakiem naszego założyciela sługi Bożego o. J. Kentenicha. Spotykamy się tutaj w szczególnym roku wielu ważnych dla nas rocznic: 100-lecia odzyskania niepodległości naszej Ojczyzny, 50-lecia śmierci naszego założyciela, 100-lecia śmierci jego wiernego ucznia sługi Bożego Józefa Englinga. O. Kentenich modlił się w tym sanktuarium przed ponad osiemdziesięciu laty, a my dziś naśladowując go, przychodzimy do Ciebie, Maryjo, i zawieramy czas rozpoczętych rekolekcji.

Śpiew: pieśń maryjna

Maryjo, nasz święty rodak, Jan Paweł II, włożył korony na skronie Twoje i Dziecięcia Jezus w tym wizerunku. Wsłuchując się w Jego słowa, wypowiedziane podczas koronacji na Jasnej Górze, 19 czerwca 1983 r., przypomnijmy sobie tę wielką chwilę:

„Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca” (Łk 1, 32-33). Pragnę nawiązać do tych słów z Łukaszej Ewangelii Zwiastowania w momencie, gdy dane mi jest dokonać liturgicznego aktu koronacji obrazów Matki Bożej: z Lubaczowa, Brdowa, ze Stoczka Warmińskiego, z Zielenic. Dokonuję tego aktu na Jasnej Górze w dniu, w którym wraz z synami i córkami umiłowanego mojego narodu składamy dziękczynienie za sześćset lat obecności Bogarodzicy w naszych dziejach. Akt liturgicznej koronacji wymienionych czterech obrazów pragnę w szczególny sposób włączyć do tego ojczystego jubileuszu. Koronacja jest związana z godnością królewską. Dlatego też odwołuję się do słów Zwiastowania, które mówią o królewskiej godności Chrystusa. Z królestwem Syna związane jest królowanie Jego Matki. Koronując aktem liturgicznym obraz lub rzeźbę, naprzód wkładamy koronę na głowę Syna, Chrystusa, a potem Maryi. (...).

Mam włożyć papieskie korony na skronie Jezusa i Maryi w obrazie z sanktuarium w Stoczku, diecezji warmińskiej. Tym aktem wyrażam dziękczynienie Matce Pokoju za trzysta lat z górą opieki nad Świętą Warmią, która na przestrzeni dziejów i zmiennych losów historii dochowała wierności Chrystusowi i Jego Kościołowi.

Stoczek Warmiński znany jest nam również jako miejsce uwięzienia kardynała Stefana Wyszyńskiego w latach 1953-1954. Tam właśnie Prymas Tysiąclecia ułożył Akt osobistego oddania się Matce Najświętszej i tam też dokonał tego oddania w dniu 8 grudnia 1953 roku. (...). W tym uroczystym momencie pragnę również wspomnieć całe pokolenia biskupów i kapłanów, którzy w przeszłości budowali ten Kościół na fundamencie wiary i miłości. W sposób szczególny przywołuję na pamięć tych, którzy w okresie po drugiej wojnie światowej, nie bacząc na trudności, nieśli tam posługę duszpasterską. Wszystkich was zawierzam Matce Pokoju”¹.

¹ Jan Paweł II, Przemówienie na Jasnej Górze podczas koronacji obrazów Matki Bożej, 19.03.1983 r.

- Chwila refleksji

Nasz założyciel zachęcał nas, by w swoich sercach pielęgnować miłość do Ciebie, Maryjo, by rozkwitała jak najpiękniejszy ogród i w ten sposób emanowała na innych, wnosząc do ich życia pokój i radość. Uczył nas:

„Dlaczego różę nazywamy królową kwiatów? Jak w królestwie zwierząt królem jest lew, tak w królestwie kwiatów królową jest róża, ponieważ jest najpiękniejszym i najdoskonalszym kwiatem. W niej skupia się zapach i piękno wszystkich innych. Jeżeli Matkę Bożą nazywamy różą, to chcemy przez to powiedzieć, że Ona jest najdoskonalszą istotą stworzoną przez Boga. Z nikim nie można Jej porównać. Nie dorównuje Jej żadne stworzenie. Matka Boża jest najbliżej Boga. Niektórzy święci mówią nawet, że Maryja jest o wiele większa od wszystkiego, co stworzył Bóg. To samo można powiedzieć o Jej miłości. (...) Jest piękniejsza niż piękno całego stworzenia. Ojciec Święty ogłosił Ją Królową. W rodzinie szensztackiej przyjął się zwyczaj koronowania wizerunku Maryi kosztowną koroną w szczególne święta Jej poświęcone.

Kochamy Ją, gdyż odwieczny Bóg kocha tę *Rosa mystica*. Mówimy, że Bóg mieszka w naszych sercach. Rozróżniamy Boga Biblii i Boga przebywającego w naszych sercach. W pewnym sensie ludzkie serce możemy porównać do ogrodu. W nim Bóg pragnie znaleźć różę, różę miłości. (...). Zbawiciel chciałby znaleźć głęboką miłość do swojej Matki”².

- Chwila refleksji

Maryjo, Matko Pokoju, powierzamy Ci nasze serca. Niech rozkwitnie w nich miłość, której owocem jest pokój duszy, rodziny, wspólnoty, świata. Zawierzamy Ci nasze rekolekcje na szlaku z Ojcem Założycielem. Niech będą czasem błogosławionym, przeżyтым duchowo, pełnym Bożej łaski. Twojej opiece oddajemy nasze rodziny, bliskich, całą Rodzinę Szensztacką, a także tutejszą wspólnotę parafialną i Księży Marianów.

- Dziesiątka różańca świętego *Zwiastowanie NMP*

Za chwilę, kończąc apel maryjny, odnowimy nasze przymierze miłości. W chwili ciszy oddajmy Maryi nasze serca; wszystko, co przeżywamy; nadzieje i plany związane z rekolekcjami; wytyczone własne duchowe ścieżki, które pragniemy wyprostować podczas rekolekcji; relacje, które pragniemy zbudować i odnowić; wszystkie osobiste sprawy, intencje, ofiary.

- *O Pani moja...*
- Błogosławieństwo

Śpiew: pieśń maryjna

² J. Kentenich, *W poniedziałek wieczorem...*, *Życie przymierzem miłości*, t. 1, s. 87-90.